# ליקוטי עצות — חיתון



חִתּוּנָא. עַל־יְדֵי תְּפִלָּה בְּכֹחַ זוֹכֶה לְזִוּוּגוֹ: (לק"א סי' ט אות ב')

ב. עַל־יְדֵי רְקוּדִין שֶׁל חֲתָנָּה מַמְתִּיקִין הַדִּינִים: (לק"א סי' ל"ב)

ג. מַה שֶּׁהַכַּלָּה שׁוֹלַחַת טַלִּית לֶחָתָן, יֵשׁ עַל זֶה טַעַם גָּדוֹל עַל פִּי תּוֹרַת אֱמֶת. וְכֵן מַה שֶּׁצּוֹעֲקִין "שַׁבָּת" וְאוֹמְרִים מִלֵּי דִּבְדִיחוּתָא (שֶׁקּוֹרִין "עֶלָה"), הַכֹּל שַׁיָּךְ לְהַחֲתָנָּה עַל פִּי הָאֱמֶת. עַיֵּן בְּסִימָן מ"ט (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן) בְּסוֹפוֹ. וְעַיֵּן עוֹד בְּמָקוֹם אַחֵר (שיחות הר"ן סי' פ"ו) מֵעִנְיַן כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹשִׂין עַל הַחֲתָנָּה, מַה שֶּׁמְּכַסִּין הַכַּלָּה, וּמַה שֶּׁזּוֹרְקִין עַל הֶחָתָן אָפִין, וּמַה שֶּׁהֶחָתָן דּוֹרֵשׁ וּפוֹסְקִין לוֹ הַדְּרָשָׁה וְנוֹתְנִין לוֹ מַתָּנוֹת לַדְּרָשָׁה, וְכֵן מַה שֶּׁהַבַּדְחָנִים מְהַפְּכִין עַצְמָן וְכוּ', הַכֹּל מֵאֵת ה'. וּמְבֹאָרִים שָׁם עַל זֶה טְעָמִים נִפְלָאִים וְאֵין כָּאן מָקוֹם לְבָאֲרָם: (לק"א סי' מ"ט אות ז')

ד. עַל־יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל־יְדֵי לִמּוּד הַלָּכוֹת, זוֹכִין לִמְצֹא זִוּוּג הָאֲמִתִּי שֶׁל כָּל הַצְּרִיכִים לִמְצֹא זִוּוּגָם: (לק"א סי' ב' אות ד')

ה. עַל־יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית קָשֶׁה לִמְצֹא זִוּוּגוֹ, וְכַוָּנַת אֱלוּל תִּקּוּן לָזֶה. וְעַיֵּן אֱלוּל: (לק"ת סי' פ"ז)

ו. מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִמְצֹא אֶת זִוּוּגוֹ, הַתְּקוּן לָזֶה שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לִשְׁמֹעַ חִדּוּשֵׁי תּוֹרָה מִבַּעַל דַּעַת: (לק"ת סי' פ"ט)

ז. בָּזֶה שֶׁמְּשַׁבְּרִין כְּלִי חֶרֶס בִּשְׁעַת הַשִּׁדּוּךְ, בָּזֶה מְרַמְּזִין לְהָאָדָם וּמַזְכִּירִין אוֹתוֹ שֶׁיֵּשׁ גֵּיהִנֹּם, לְמַעַן יִזְכֹּר בָּזֶה וְלֹא יִהְיֶה כָּרוּךְ אַחַר תַּאֲוָתוֹ וְיִקַּדֵּשׁ עַצְמוֹ בְּזִוּוּגוֹ כָּרָאוּי. גַּם מְרַמְּזִין לוֹ, שֶׁבְּאֹם הִיא אִשָּׁה רָעָה אַל יִבְגֹּד בָּהּ וְלֹא יְגָרְשֶׁנָּה, כִּי עַל יָדָהּ אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גֵּיהִנֹּם. כִּי צָרִיךְ לְזָהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְגָרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ. וְעַיֵּן עוֹד מִשְּׁבִירַת כְּלִי חֶרֶס בְּסִימָן סָמֶ"ךְ אוֹת ח' וּבְסִימָן רס"ה (בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן) (וְעַיֵּן בִּטָּחוֹן אוֹת ד'): (לק"ת סי' צ')